

ret betydelige Svinebesætninger, i den senere Tid har maattet ty til Brugen af Byg alene. Naar man nu under disse Omstændigheder kommer og vil have denne Bygning til Supplering af Brødkornet, kunde jeg derfor tænke mig, at det vil være meget vanskeligt at finde og faa denne Byg omkring hos Landmændene, idet den er opfodret, opbrugt, tvunget af den Nødvendighed, vi har staaet overfor.

Dernæst er der Spørgsmaalet om, hvorvidt Lovforslaget vil virke retfærdigt. Her tænker jeg særlig paa det Udgangspunkt, der hedder Ligning efter Hartkorn. Nu er det slet ikke min Tanke ved denne Lejlighed at give en historisk Oversigt over Hartkornets Tilblivelse, hverken med Hensyn til Hartkornet efter Matrikelen af 1688 eller efter Matrikelen fra Begyndelsen af det 19de Aarhundrede. Jeg vil blot pege paa, at dette Hartkorn er ansat uden Hensyn til Beliggenheden. Dette spiller dog vistnok under de nuværende Samfundsforhold med den stærke Udvikling af Jernbanenettet en overordentlig stor Rolle. Alle var ikke i 1903 enige om Overgangen fra Hartkorn til Ejendomsskyld, men alle var dog vist enige om, at hvis Hartkornet skulde opretholdes som Grundlaget for Paaligningen af en væsentlig Del af vore Ydelser, maatte der en ny Matrikel til, en Omvurdering, om man vil. Det synes mig derfor noget betænkeligt nu at ville bygge denne Ligning paa Hartkornet. Her vil jeg imidlertid ogsaa forudsætte, at Hensigten har været at lette de magre Egne — man skal i en Situation som den nuværende optage alt i den bedste Mening —, altsaa at lette de Egne, der særlig har været ramte af Fodringsforbudet og Rugmaksimalprisen, og jeg indrømmer, at Hartkornet peger her henimod. Alligevel tror jeg, at der vil klæbe adskillige Mangler ved det, saaledes at der maa nogen Ændring til. Her maa jeg ogsaa henvise til den Begrundelse, som det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) har givet af sit Kornligningsforslag. Jeg vil med Formandens Tilladelse læse et Par Linier op deraf: „Da Hartkornsansættelsen ikke i vor Tid er et helt korrekt Udtryk for Jordens Ydeevne, vilde en Ligning efter baade Hartkorn og Areal være retfærdigere“. Jeg vil gerne give det ærede Medlem Ret heri. Jeg forstaaer Formaalet med at benytte Hartkornet, men jeg tror, det maa suppleres blandt andet med det, det ærede Medlem har nævnt, Arealen.

Saa er der Fritagelsen af den halve Tønde Hartkorn for alle Brugere. Jeg for-

staaer meget godt, at det, som Indenrigsministeren udtrykkelig i sin Forelæggelsestale sagde, er Hensigtsmæssighedsgrunde, der har gjort, at man har foreslaaet dette, og det opfatter jeg saaledes, at hvis Ministeren skulde have forelagt et Lovforslag om en ny Kornligning for det kommende Høstaar, vilde han have taget alle Landbrugere med. (*Indenrigsministeren*: Ja). Deri kan jeg være enig med den højtærede Minister. Da jeg nu nævner den nye Kornordning, turde jeg maaske her indskyde en Opfordring til Indenrigsministeren om at komme med den snarest muligt, d. v. s., saa snart Tællingsresultatet foreligger, saa at man kan have et Udgangspunkt. Det spiller en meget stor Rolle ikke blot for Plejningen af den Vintersæd, der er saet, og som staaer paa Jorden, men det har ogsaa afgørende Indflydelse paa andre Forhold, at Landbefolkningen i Tide ved, hvilken Ordning der venter dem i det kommende Høstaar. I Lovforslaget undtages, som sagt, $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn fra det Hartkorn, enhver Bruger har. Det vil altsaa sige, at Brugeren af $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn bliver fri. Vil dette nu virke retfærdigt? Jeg tænker ikke her paa noget som helst i Retning af Misundelse over, at de med mindre end $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn bliver fri, men der er ikke saa faa Landbrugere med mindre end $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn, som har en meget stor Kvægbesætning, maaske ogsaa en Snes Kreaturer, maaske endda en Snes Køer, og som mulig avler over et halvt Hundrede Tønder Brødkorn, medens der paa den anden Side blandt Landmænd med 2—3—4 Køer vil være adskillige, som kun avler ganske faa Tønder, og som altsaa vil komme ind under Ligningen. Vil de nu kunne forstaa det retfærdige i den Deling, der her skal ske? Men dernæst: Vil det virke retfærdigt overfor dem med mindre end $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn? Det Spørgsmaal kan ogsaa opstilles. Man vil maaske tro, at naar de med mindre end $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn er fri for Ligning, er de ligestillede. Det er en Misforstaaelse, de er højst ulige stillede. Vi maa nemlig huske, at vi har haft og fremdeles har Fodringsforbud, og det rammer alle, ogsaa dem med mindre end $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn. De har skullet aflevere deres Rug eller Hvede. Nu kommer der paa dette Tidspunkt et Lovforslag, som vil fritage dem for denne Ligning, men da de, der har avlet Rug eller Hvede, har afleveret den, vil det praktiske Resultat blive, at det, om jeg saa maa sige, er de faa sorte Faar — dem,